

9. marts 2012

FM2012/71

I medfør af § 36 i forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om forbuddet mod køb af stærk spiritus i yderdistrikterne.

(Medlem af Inatsisartut Justus Hansen, Demokraterne)

Begrundelse

I sommeren 2008 besluttede det daværende Naalakkersuisut at udstede en bekendtgørelse (*Bekendtgørelse nr. 20 af 30. juni 2008 om forbud mod salg og udskænkning af stærke drikke med alkoholvolumenprocent på 15 eller derover i Ammassalik Kommune*), der forbød salg af spiritus i hele Østgrønland.

Allerede året før – i sommeren 2007 – var et lignende forbud trådt i kraft i Qaanaaq (*Bekendtgørelse nr. 11 af 20. juni 2007 om forbud mod salg og udskænkning af stærke drikke med alkoholvolumenprocent på 15 eller derover i Qaanaaq Kommune*).

Naalakkersuisut har i et svar til mig tilkendegivet, at man ikke har planer om at ophæve spiritusforbuddet de nævnte steder. Svaret blev afgivet af Naalakkersuisoq for Sundhed den 7. februar 2011, og Naalakkersuisut har ikke siden tilkendegivet, at denne holdning er ved at ændre sig.

Demokraterne mener, at det er tiltrængt med en debat om disse forbud. Der er nemlig ingen tvivl om, at der er tale om forskelsbehandling. Naalakkersuisut fastholder helt bevidst, at nogle borgere skal have mulighed for at købe spiritus, mens andre ikke skal have lov til det. Eneste kriterium, der lægger til grund for dette er, hvor man har valgt at bo. Der er således ikke tale om, at eksempelvis voldsforbrydere ikke har lov til at købe spiritus – der er tale om, at helt almindelige, lovlydige borgere ikke har lov til det blot fordi de har valgt at bosætte sig på en bestemt lokalitet.

Er det virkelig sådan et samfund, vi ønsker os? Et samfund, der gør forskel på folk udelukkende med baggrund i, hvor de bor. Det er ikke sådan et samfund, jeg ønsker mig.

Når det er sagt, vil jeg gerne have, at alle er klar over, at alkohol ikke er sundt for nogen. Stærk spiritus er slet ikke. Oftest er det endda sådan, at der er alkohol indblandet i voldsager og det der er værre. Misbrug af alkohol fører til omsorgssvigt af børn og andre man holder af. Men langt de fleste af os er nu engang i stand til at drikke alkoholiske drikke uden at gå amok. Det er glædeligt, og det er vel egentlig også årsagen til, at det er tilladt at sælge alkoholiske drikke i vort land.

Der er og bliver et mindretal i befolkningen, der ikke kan styre sig, når de drikker alkohol, og det er ikke rimeligt, at det lille mindretal skal være styrende for, hvad der er tilladt og hvad der ikke er tilladt. Jeg er helt sikker på, at det store flertal her i Nuuk ville have et meget stort problem med, at det blev forbudt at sælge og udskænke spiritus. Og det til trods for, at de ugentlige politirapporter fra vores hovedstad med al ønskelig tydelighed viser, at der heri er rigtig mange alkoholrelaterede forhold. Hertil skal så lægges alle de alkoholrelaterede episoder, der ikke kommer til politiets kendskab. Et forbud mod salg af stærk spiritus i Nuuk vil med andre ord med stor sandsynlighed betyde, at antallet af voldssager og lignende vil falde. Alligevel er der ingen i Nuuk, der taler højt om at forbyde salg af spiritus.

Men hvorfor skal det så være anderledes i Østgrønland og i Qaanaaq? Det enkle svar ville naturligvis være, at det skal det da heller ikke. Faktum er imidlertid det modsatte. Vort samfund er ude i en bevidst forskelsbehandling af borgerne.

Demokraterne mener, at det er tiltrængt med en mere ligeværdig behandling. Det helt store flertal af os grønlandere har et fornuftigt forhold til alkohol – og det gælder uanset, hvor vi bor. Derfor er det urimeligt at forskelsbehandle.

Vi burde i stedet bruge meget mere tid på at fokusere på, hvordan vi kan hjælpe de mennesker, der har et alkoholproblem, og på hvordan vi kan opdrage vore børn og unge til at få et sundt drikkemønster og et fornuftigt forhold til alkohol. Her vil det være oplagt at sætte fokus på alkohol allerede i folkeskolen, og det vil være hensigtsmæssigt, hvis forældre jævnligt talte med deres børn om alkoholens skadelige virkninger.

Forskelsbehandling hører ingen steder hjemme i et demokratisk samfund, og det uanset, hvor velment forskelsbehandlingen er.

Med disse ord ser jeg frem til at høre Naalakkersuisuts svarnotat samt indlæggene fra de øvrige partier.